

Prejudiciniai klausimai

Ar šiuo atveju galioja taisyklė, kad pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką⁽¹⁾, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką, 8 straipsnio 1 dalį (siejamą su 1 straipsnio 1 dalies 2, 5 ir 11 punktais) reikalinga pranešti, laikant, kad:

- a) priėmus keičiantį teisės aktą, kuriuo iš dalies keičiamas Įstatymas dėl tam tikrų žaidimų, loterijų ir lažybų (*lov om visse spil, lotterier og væddemål*), kuriame turi būti įtvirtinta nuostata, kad bausmės skiriamos *inter alia* tam, kas tyčia ar dėl didelio neatsargumo, „neturėdamas licencijos, kaip tai numatyta 1 straipsnyje, siūlo žaidimus, loterijas ir lažybas Danijoje“, ir tam, kas tyčia ar dėl didelio neatsargumo „reklamuoja žaidimus, loterijas ir lažybas, kai jam neišduota licencija pagal 1 straipsnį“, ir
- b) iš dalies keičiamo teisės akto projekto pastabose nurodyta, kad aukščiau minėtos bausmių skyrimo nuostatos tikslas yra patikslinti arba nustatyti draudimą ne Danijoje esančioms žaidimų organizavimo bendrovėms siūlyti žaidimus internete, kurie yra tiesiogiai nukreipti į Danijos rinką, nes tose pačiose pastabose yra nurodyta, kad nėra abejonės, kad pagal iki naujųjų pakeitimų galiojusias taisykles, buvo laikoma, jog žaidimo priemonės yra neteisėtos, jeigu ne Danijoje esanti žaidimo bendrovė naudodamasi pardavimų kanalais, iš tikrųjų fiziškai parduoda žaidimo prietaisus Danijos teritorijoje; tačiau kyla didesnė abejonė, ar žaidimai, skirti Danijoje esantiems dalyviams, tačiau siūlomi ne iš Danijos teritorijos, taip pat patenka į minėtos nuostatos dėl bausmių taikymo sritį; todėl yra būtina išaiškinti, ar tokioms siūlomoms žaidimų formoms yra taikoma ši nuostata. Be to, iš pastabų matyti, kad siūloma numatyti žaidimų, lošimų ir lažybų, kuriems pagal šį įstatymą neišduota licencija, reklamos draudimą ir kad pakeitimas atitinka dabartinį draudimą, numatytą Įstatymo dėl žirgų lenktynių lažybų (*hestevæddeløbsloven*) 12 straipsnio 3 dalyje, ir kuriuo patikslinta [dabar jau panaikinto] Įstatymo dėl lažybų ir loterijų (*Tips- og lottoloven*) 10 straipsnio 4 dalis. Toliau pastabose nurodoma, kad šio draudimo tikslas nuo konkurencijos apsaugoti žaidimų tiekėjus, turinčius Danijos valdžios institucijų išduotą licenciją, nuo tų žaidimus siūlančių bendrovių, kurios tokios licencijos neturi ir dėl to negali teisėtai siūlyti ar tarpininkauti siūlant žaidimus Danijoje.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 2 t., p. 337.

2016 m. gegužės 10 d. Kühne + Nagel International AG ir kt. pateiktas apeliacinis skundas dėl
2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-254/12, Kühne
+ Nagel International AG ir kt./Europos Komisija

(Byla C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantės: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, atstovaujamos advokatų U. Denzel, C. von Köckritz ir C. Klöppner

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės teismo prašo:

- 1) panaikinti 2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) sprendimą byloje T-254/12;

- 2) panaikinti 2012 m. gegužės 28 d. Komisijos sprendimo C (2012) 1959 *final* byloje COMP/39462 – Tranzitas, I straipsnio 1 ir 2 dalis ir 3 straipsnį pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą tiek, kiek tai susiję su apeliančiais;
- 3) panaikinti ar labai sumažinti apeliančiams šiuo sprendimu paskirtas baudas;
- 4) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės savo apeliacinį skundą grindžia penkiais teisiniais pagrindais:

Pirma, Bendrasis Teismas neteisingai rėmėsi principu, kad NES ir AMS veiksmai prieštaravo SESV 101 straipsniui. Tačiau SESV 101 straipsnis netaikomas tokiems veiksams, nes jie negalėjo paveikti valstybių narių tarpusavio prekybos.

Antra, apeliančiams paskirtų baudų apskaičiavimas yra neteisingas. Buvo nustatyti konkurencijos teisei prieštaraujantys veiksmai, kiek tai susiję su tam tikromis išlaidomis („fees“ arba „surcharges“). Šiuo atveju Bendrasis Teismas turėjo nustatyti baudos dydį tik atsižvelgdamas į šias sumas. Tačiau Bendrasis teismas neatsižvelgė į tai, kad Komisija, įtraukusi kitas pajamas (visų pirma frachto tarifus) apskaičiuodama baudą, pažeidė Baudų skaičiavimo gairių 13 punktą. Bendrasis Teismas, netiesiogiai taikydamas tą patį metodą po to, kai pasinaudojo savo neribota jurisdikcija, pats padarė vertinimo klaidą vykdydamas šią kontrolę.

Trečia, Bendrais teismas pažeidė vienodo požiūrio principą. K+N nedirba, priešingai nei kiti vežėjai, taikydama konsolidacijos modelį, bet ekonominiu požiūriu daugiau nei 90 % sandorių ji yra klasikinis tarpininkas. Dėl šių labai svarbių veiklos modelių skirtumų Bendrasis Teismas turėjo padaryti skirtumą ir nevertinti vienodai skirtingų situacijų. Visų pirma Bendrasis Teismas turėjo panaikinti Komisijos baudos skaičiavimą ir apeliančiams paskirti baudą, pagrįstą pajamomis ir nagrinėjamų „fees“ arba „surcharges“.

Ketvirta, Bendrojo Teismo paskirta bauda yra visiškai neproporcinga. Bauda, kurią patvirtino Bendrasis Teismas, akivaizdžiai per didelė ir nepateisinama atgrasymo priežastimis.

Penkta, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į išimtį, taikomą oro transportui, todėl neteisingai nusprendė, kad SESV 101 straipsnis taikomas NES ir AMS.